

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
 Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
 ΤΜΗΜΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Λάρισα 09-06-2022

ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 372

ΘΕΜΑ: Αποδοχή ή μη της με αρ. πρωτ. 244486-6-2022 αίτησης των ΣΕΛΗΝΗ Αικατερίνης κλπ 23.

Στη Λάρισα σήμερα 09-06-2022 ημέρα της εβδομάδας Πέμπτη και ώρα 13.00 μ.μ., η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, συνήλθε σε δια τηλεδιάσκεψης συνεδρίαση ύστερα από τη με αρ. πρωτ. 24173/03-06-2022 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου αυτής Αθανασίου Αδαμόπουλου, που ορίστηκε με τη με αριθμ. 16/07-01-2022 απόφαση του Δημάρχου Λάρισας, παρευρεθέντων από τα μέλη οι κ.κ. 1) Αθανάσιος Αδαμόπουλος ως Πρόεδρος, 2) Μαμάκος Αθανάσιος, 3) Σούλτης Γεώργιος, 4) Βούλγαρης Σωτήριος, 5) Αλεξούλης Ιωάννης, 6) Απρίλη Αγορίτσα 7) Τσιλιμίγκας Χρήστος και 8) Γιαννακόπουλος Κοσμάς.

Κατά τη συζήτηση του θέματος απουσίαζε ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Βούλγαρης Σωτήριος.

Η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Λαρισαίων, αφού συζήτησε εκτός ημερήσιας διάταξης (πριν τη συζήτηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης), μετά από ομόφωνη απόφαση ένταξης λόγω του κατεπείγοντος λήψης απόφασης, σχετικά με το θέμα: Αποδοχή ή μη της με αρ. πρωτ. 244486-6-2022 αίτησης των ΣΕΛΗΝΗ Αικατερίνης κλπ 23 και αφού έλαβε υπόψη:

1. Το άρθρο 72 Ν. 3852/2010 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
2. Τη με αρ. 35/2022 Α.Δ.Σ. με θέμα: Η με αριθ. 59/2021 απόφαση του Δ.Σ. της ΔΗΚΕΛ με θέμα "Έγκριση Μεταφοράς του Προγράμματος "Εναρμόνιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής 2017-2020" στο πλαίσιο λειτουργίας των Κέντρων Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών (ΚΔΑΠ) και ΚΔΑΠ ΜΕΑ στην αντίστοιχη Διεύθυνση του Δήμου Λαρισαίων".
3. Τη με αρ. 1316/2022 Διαπιστωτική Πράξη της Δ/σης Διοίκησης & Προσωπικού, Τμήμα Προσωπικού.
4. Το με αριθμ. πρωτ. 25054/08-06-2022 γνωμοδοτικό Σημείωμα του Αυτοτελούς Τμήματος Νομικής Υποστήριξης, το οποίο έχει ως εξής:

Οι αιτούντες με την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ΓΑΚ 33088/2021 και ΑΚΔ 858/2021 αγωγή τους, που ασκήθηκε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία εργατικών – περιουσιακών διαφορών) στρεφόμενη κατά της ΔΗΚΕΛ ζητούν να αναγνωρισθεί ότι τους συνδέει με το εναγόμενο μια σύμβαση αορίστου χρόνου και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να τους απασχολεί δυνάμει της πιο πάνω σύμβασης. Η υπόθεση συζητείται ύστερα από αναβολή στις 10.6.2021 ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Οι ανωτέρω εργαζόμενοι αναφέρουν ότι απασχολούνταν στα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης (ΚΔΑΠ) της ΔΗΚΕΛ. Ήδη με την με αριθμό 35 απόφαση από το 3/2022 Πρακτικό του Δημοτικού Συμβουλίου Λαρισαίων εγκρίθηκε η με αρ. 59/2021 απόφαση του ΔΣ της ΔΗΚΕΛ με θέμα «έγκριση μεταφοράς του Προγράμματος «Εναρμόνιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής 2017-2020» στο πλαίσιο λειτουργίας των ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ ΜΕΑ στην αντίστοιχη Διεύθυνση του Δήμου Λαρισαίων» και με την υπ.αρ. 1316/14.4.2022 Διαπιστωτική Πράξη του

Αντιδημάρχου Λαρισαίων κ. Δ.Δεληγιάννη διαπιστώθηκε η μεταφορά των ανωτέρω από 15.4.2022 στη Διεύθυνση Παιδείας του Δήμου Λαρισαίων. Ως εκ τούτου ο Δήμος Λαρισαίων κατέστη καθολικός διάδοχος της ΔΗΚΕΛ, υπεισερχόμενος σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις από τις παραπάνω συμβάσεις (αρθρ. 44 ν. 3979/2011). Σημειωτέον, ότι το Τμήμα μας δεν ενημερώθηκε για την ύπαρξη της παραπάνω αγωγής, ούτε από τη ΔΗΚΕΛ, ούτε από υπηρεσία του Δήμου, αλλά έλαβε γνώση αυτής από την υπό κρίση αίτηση των αντιδίκων.

Με την παραπάνω αίτηση τους, απευθυνόμενη στην Οικονομική Επιτροπή, οι ενάγοντες ζητούν όπως εκδώσετε απόφαση με την οποία αφενός μεν να συναινέσετε εγγράφως στην παρέκταση της αρμοδιότητας στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (άρθρο 42 ΚΠολΔ) και αφετέρου να δώσετε εντολή στον πληρεξούσιο Δικηγόρο, που θα ορίσετε για να παρασταθεί ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά τη δικάσιμο της 10.6.2022 ή σε οποιαδήποτε μετ' αναβολή δικάσιμο ή σε οποιαδήποτε δικάσιμο οριστεί με κλήση κατόπιν ενδεχόμενης ματαίωσης της αγωγής, όπως συναινέσει – συνομολογήσει – αποδεχθεί ρητά κατ'άρθρο 298 ΚΠολΔ το αίτημα της αγωγής που θα εισαχθεί για συζήτηση εν συνόλω στην ιστορική και νομική της βάση, ώστε το δικάζον Δικαστήριο να δεσμεύεται από την ως άνω αποδοχή της αγωγής.

Σύμφωνα με το άρθρο 72 του ν. 3852/2010, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, η Οικονομική Επιτροπή, μεταξύ άλλων : «ι) Αποφασίζει για την υποβολή προσφυγών στις διοικητικές αρχές και αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά, πλην των περιπτώσεων δικών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και του δήμου, στις οποίες η άσκηση ενδίκων μέσων είναι υποχρεωτική. Επίσης, αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο ποσό έως εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ, πλέον ΦΠΑ. Όταν το αντικείμενο της δίκης είναι άνω του ποσού αυτού, τότε εισηγείται τη λήψη απόφασης από το δημοτικό συμβούλιο. Δεν επιτρέπεται συμβιβασμός ή κατάργηση δίκης για απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων, εξόδων παράστασης, εξόδων κίνησης και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου. Η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής για τις περιπτώσεις των προηγούμενων εδαφίων, πλην αυτών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης κατά τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο, λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν η αρμοδιότητα ασκείται από το δημοτικό συμβούλιο».

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι δεν καταλείπεται πεδίο διακριτικής ευχέρειας στην Οικονομική Επιτροπή να αποδεχθεί την υπό κρίση αγωγή, η οποία έχει ως αντικείμενο τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και του δήμου, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές η άσκηση ενδίκων μέσων είναι υποχρεωτική.

Επιπλέον, η αποδοχή της αγωγής, αντικείμενο έχει το αίτημα, όχι την αλήθεια των πραγματικών περιστατικών της ιστορικής βάσης της αγωγής, που είναι αντικείμενο ομολογίας (ΑΠ 1059/2001, ΕλλΔ/νη 44, 414). Για αυτό επιφέρει το αποτέλεσμα της και αν ακόμη η αγωγή είναι αόριστη ή νομικά αβάσιμη, αν υπάρχει έλλειψη εννόμου συμφέροντος, όχι όμως και απαράδεκτη (Βλ. Κεραμέα, Αστικό Δικονομικό Δίκαιο, σελ. 364, Μπέη, Πολ. Δικονομία, τεύχ. 6, άρθρο 298, σελ. 1255). Αλλά κατά τη ρητή διατύπωση του πιο πάνω άρθρου, η επέλευση των αποτελεσμάτων της αποδοχής εξαρτάται από τη συνδρομή των προϋποθέσεων του ουσιαστικού δικαίου. Ο όρος αυτός έχει την έννοια, ότι ο αποδεχόμενος πρέπει να έχει απεριόριστη εξουσία διάθεσης του επίδικου δικαιώματος (ΕφΑθ 573/2001, ΕλλΔ/νη 42, 747, Μπέης, ό.π., σελ. 1255, αριθ. 4, Βαθρακοκοίλης, ΚΠολΔ, Ερμηνευτική - Νομολογιακή Ανάλυση, τόμ. Β', άρθρο 298, αριθ. 8, άρθρο 298 Ι, 1, σελ. 24, Πρακτικά Αναθ. Επιτροπής ΚΠολΔ, σελ. 301, Σταυρόπουλος, Ερμ. ΚΠολΔ, αριθ. 309, 3α. Βλ. Μιχ. Μαργαρίτη, ό.π., σελ. 351-352, 354-355).

Υπό τα ανωτέρω δεδομένα και σύμφωνα με τις νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, τυχόν συναίνεση του Δήμου στο αίτημα των εναγόντων θα ήταν μη νόμιμη, καθόσον ο χαρακτηρισμός

της έννομης σχέσης που συνδέει τους υπαλλήλους με το Δήμο Λαρισαίων, ως σύμβασης αορίστου χρόνου δεν υπάγεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος και του άρθρου 72 παρ. 2 του ν.3852/2010, στην εξουσία διάθεσης των διαδίκων της σχετικής δίκης (βλέπετε *ad hoc* ΜονΠρωτΛάρισας 592/2019 (ασφ μ) και εκεί παραπομπές σε νομολογία, πρβλ. Β. Βαθρακοκοίλη, "Ερμηνεία Νομολογία Α.Κ.", 2006, τ.Γ' ημιτ. Γ', σελ. 616 επ., Μ. Μαργαρίτης, Α. Μαργαρίτη, "Ερμηνεία Κ.Πολ.Δ.", 2012, σελ. 530 επ).

Εξάλλου, με τις διατάξεις του άρθρ. 103 παρ. 2 του Συντάγματος επιβάλλεται όπως υπάρχει ρητή νομοθετική πρόβλεψη οργανικών θέσεων για την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών του Δημοσίου, των ΟΤΑ και λοιπών ΝΠΔΔ, ενώ κατ' εξαίρεση μπορεί να προβλέπεται από ειδικό νόμο για να καλυφθούν απρόβλεπτες και επείγουσες ανάγκες με προσωπικό που προσλαμβάνεται για ορισμένη χρονική περίοδο με σχέση ιδιωτικού δικαίου, ενώ με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου γίνεται πρόβλεψη για την πλήρωση οργανικών θέσεων ιδιωτικού επιστημονικού και τεχνικού προσωπικού με πρόσωπα που προσλαμβάνονται με σχέση ιδιωτικού δικαίου. Μάλιστα, με την αναθεώρηση του Συντάγματος του έτους 2001 και με σκοπό τη μέγιστη δυνατή διασφάλιση των συνταγματικών αρχών της ισότητας ενώπιον του νόμου, της αξιοκρατίας και της διαφάνειας στις προσλήψεις στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, προστέθηκε στο άρθρο 103 αυτού η παράγραφος 7, που προβλέπει ότι η πρόσληψη υπαλλήλων στο Δημόσιο (συνεπώς και στους ΟΤΑ όλων των βαθμών), γίνεται είτε με διαγωνισμό είτε με επιλογή, σύμφωνα με προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια και υπάγεται στον έλεγχο της Ανεξάρτητης Αρχής. Επίσης, στο ίδιο ως άνω άρθρο προστέθηκε και παρ. 8, όπου στα εδάφια α' και γ' αυτής ορίζεται ότι νόμος ορίζει τους όρους και τη χρονική διάρκεια των σχέσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, για την κάλυψη είτε οργανικών θέσεων και πέραν των προβλεπομένων στην παρ. 3 εδ. α' αυτού, είτε πρόσκαιρων, είτε απροβλέπτων και επειγουσών αναγκών κατά την παρ. 2 εδ. β' αυτού. Απαγορεύεται, όμως, η από το νόμο μονιμοποίηση προσωπικού που υπάγεται στο πρώτο εδάφιο ή η μετατροπή των συμβάσεών του σε αορίστου χρόνου. Έτσι με την αναθεώρηση αυτή του άρθρου 103 του Συντάγματος, η Ζ' Αναθεωρητική Βουλή επέβαλε στον κοινό νομοθέτη και στη Διοίκηση αυστηρούς όρους σχετικά με την πρόσληψη προσωπικού για την κάλυψη λειτουργικών αναγκών του Δημοσίου και του ευρύτερου δημοσίου τομέα. Στους προαναφερόμενους κανόνες, τους οποίους πρώτος διατύπωσε ο κοινός νομοθέτης με τις διατάξεις του ν. 2190/1994 και οι οποίες ήδη κατέστησαν συνταγματικού επιπέδου, υπάγεται ενόψει της σαφούς διατύπωσης του άρθρου 103 παρ. 7 και 8 του Συντάγματος, τόσο το προσωπικό που συνδέεται με το Δημόσιο, τους ΟΤΑ και τα άλλα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα με υπαλληλική σχέση δημοσίου δικαίου, όσο και το προσωπικό που προσλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου για την πλήρωση οργανικών θέσεων, σύμφωνα με το άρθρο 103 παρ. 3 και 8 του Συντάγματος.

Όπως προκύπτει από τις σχετικές προπαρασκευαστικές εργασίες, ο αναθεωρητικός νομοθέτης θέλησε να αποτρέψει τη συνέχιση μιας συνήθους πρακτικής του παρελθόντος, κατά την οποία αρχικώς προσλαμβανόταν προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και ορισμένου χρόνου, για την κάλυψη τυπικά πρόσκαιρων και απρόβλεπτων ή επειγουσών αναγκών, κατά παράβαση του άρθρου 103 παρ. 2 του Συντάγματος, άλλα και κοινής νομοθεσίας (άρθ. 56 έως 82 του π.δ. 410/1988), στη συνέχεια διαπιστωνόταν ότι οι ανάγκες αυτές είναι πάγιες και διαρκείς και τελικά, για την κάλυψη των εν λόγω αναγκών, «τακτοποιούνταν» το κατά τον ως άνω τρόπο προσλαμβανόμενο προσωπικό είτε με τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου είτε με τον διορισμό του ως μόνιμου δημοσιοϋπαλληλικού, κατ' αποκλεισμό άλλων ενδιαφερομένων που θα μπορούσαν να διεκδικήσουν τις ίδιες θέσεις, βάσει των παγίων διατάξεων της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας (βλ. Πρακτικά Συνεδριάσεως της Βουλής ΡΜΔ/21-3-2001, σελ. 731, 744, 754, 755 και ΡΜΕ/21- 3-2001, σελ. 768, 771, 772, 782).

Έτσι, μέλημα του αναθεωρητικού νομοθέτη ήταν να αποτρέψει τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, όχι απλώς αυτών που κάλυπταν παροδικές και απρόβλεπτες ανάγκες, άλλα και εκείνων που πράγματι κάλυπταν πάγιες και διαρκείς

ανάγκες. Για να αποτρέψει, λοιπόν, τη συνέχιση της πιο πάνω πρακτικής, ο αναθεωρητικός νομοθέτης πρόσθεσε την προ μνημονευόμενη διάταξη του εδαφ. γ' της παραγράφου 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος, η οποία πλέον αδιακρίτως απαγορεύει ακόμη και την εκ του νόμου μονιμοποίηση του κατά τον προαναφερόμενο τρόπο προσλαμβανόμενου προσωπικού ή τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αόριστου χρόνου. Δηλαδή, η απαγόρευση αυτή καταλαμβάνει και την περίπτωση που οι εργαζόμενοι με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου απασχολούνται στην πραγματικότητα για την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών του δημόσιου τομέα.

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που συνάπτονται υπό την ισχύ των εν λόγω διατάξεων των άρθρων 103 του Συντάγματος και άρ. 21 του ν. 2190/1994 με το Δημόσιο, τους ΟΤΑ, και όλους τους υπόλοιπους φορείς που ανήκουν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, δεν μπορούν να μετατραπούν σε συμβάσεις αόριστου χρόνου, έστω κι αν αυτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς και όχι πρόσκαιρες ή απρόβλεπτες ανάγκες.

Επίσης, δεν είναι δυνατή η εκτίμηση των συμβάσεων αυτών κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό της έννομης σχέσης κατά τη διαδικαστική διαδικασία ως συμβάσεων αόριστου χρόνου στην περίπτωση που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, αφού εργοδότης βάσει των ως άνω διατάξεων, δεν έχει πλέον ευχέρεια για τη σύναψη συμβάσεως αόριστου χρόνου. Τυχόν αντίθετη ερμηνεία, ότι δηλαδή συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου μπορούν να αναγνωρίζονται, κατ' ορθό νομικό, χαρακτηρισμό, ως συμβάσεις αόριστου χρόνου και μετά την ως άνω συνταγματική μεταρρύθμιση, θα είχε ως συνέπεια τη διαιώνιση ενός αποδοκιμασμένου από τον αναθεωρητικό νομοθέτη φαινομένου. Στις συμβάσεις αυτές, υπό την ισχύ των παραπάνω διατάξεων των άρθρων 21 του Ν. 2190/1994 και 103 του Συντάγματος, δεν είναι δυνατή η εφαρμογή της προπαρατεθείσας διάταξης του άρθρ. 8 του Ν. 2112/1920 (ΑΠ 64/2010, ΑΠ 422/2010, ΑΠ 271/2009, ΑΠ113/2009, ΑΠ 27/2009, ΑΠ 1357/2009, ΑΠ581/2009, ΑΠ 197/2008, ΟΛΑΠ 20/2007 ΝΟΜΟΣ).

Αναφορικά με το αίτημα για παρέκταση της κατά τόπο αρμοδιότητας του Δικαστηρίου λεκτέα είναι τα εξής :

Η κατά τόπον αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, που προσδιορίζεται από τα άρθρα 22 έως 41 ΚΠολΔ (νόμιμη δωσιδικία), αποτελεί διαδικαστική προϋπόθεση της δίκης και ο ενάγων βαρύνεται με την επίκληση (άρθρο 216 παρ. 2 εδαφ. β' ΚΠολΔ) και την απόδειξη των στοιχείων εκείνων, που θεμελιώνουν την αρμοδιότητα αυτή, την οποία το Δικαστήριο εξετάζει και αυτεπαγγέλτως κατ' άρθρο 46 ΚΠολΔ (ΕφΛαρ 833/2006, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 25 του ΚΠολΔ τα μη φυσικά πρόσωπα που έχουν ικανότητα να είναι διάδικοι, υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η έδρα ή υποκατάστημα τους, εφόσον πρόκειται για διαφορές που αφορούν την εκμετάλλευση του. Κατά το άρθρο δε 10 του ΑΚ, η ικανότητα του νομικού προσώπου ρυθμίζεται από το δίκαιο της έδρας του.

Περαιτέρω, στο άρθρο 33 ΚΠολΔ ορίζεται ότι διαφορές που αφορούν την ύπαρξη ή το κύρος δικαιοπραξίας εν ζωή, και όλα τα δικαιώματα που πηγάζουν από αυτήν, μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος όπου καταρτίστηκε η δικαιοπραξία ή όπου πρέπει να εκπληρωθεί η παροχή. Στο ίδιο δικαστήριο μπορούν να εισαχθούν και οι διαφορές για αρνητικό διαφέρον, καθώς και για Αποζημίωση εξαιτίας πταίσματος κατά τις διαπραγματεύσεις.

Τέλος, στο άρθρο 42 ΚΠολΔ ορίζεται ότι Πρωτοβάθμιο τακτικό δικαστήριο που δεν είναι κατά τόπον αρμόδιο μπορεί, με ρητή ή σιωπηρή συμφωνία των διαδίκων, να γίνει αρμόδιο, εκτός αν πρόκειται για διαφορές που δεν έχουν περιουσιακό αντικείμενο. Η συμφωνία πρέπει να είναι ρητή, όταν πρόκειται για διαφορές για τις οποίες ισχύει αποκλειστική Αρμοδιότητα. Θεωρείται πως υπάρχει σιωπηρή συμφωνία, αν ο εναγόμενος παρίσταται στο ακροατήριο στην συζήτηση και δεν προτείνει έγκαιρα την ένσταση αναρμοδιότητας.

Το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών είναι κατά τόπο α ν α ρ μ ό δ ι ο για την εκδίκαση της προαναφερόμενης αγωγής για τους εξής λόγους :

α.- Έδρα του Δήμου Λαρισαίων (αλλά και της δικαιοπαρόχου του ΔΗΚΕΛ) είναι η Λάρισα, οπότε αρμόδιο βάσει των άρθρων 22 και 25 παρ 1 ΚΠολΔ είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο Λάρισας

β.-Όλες οι συμβάσεις με τις οποίες οι ενάγουσες προσελήφθησαν από τη ΔΗΚΕΛ καταρτίστηκαν ,όπως άλλωστε ήταν λογικό και υπεγράφησαν στη Λάρισα και όλες οι ενάγουσες προσέφεραν και προσφέρουν την εργασία τους στη Λάρισα, οπότε και πάλι αρμόδιο, βάσει των άρθρων 33 και 621 παρ 1 ΚΠολΔ είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο Λάρισας

Δεν συντρέχει κανένας απολύτως λόγος ο Δήμος να συμφωνήσει ρήτρα παρεκτάσεως αρμοδιότητας. Μία τέτοια ρήτρα παρεκτάσεως θα εξυπηρετούσε αποκλειστικά τα συμφέροντα των αντιδίκων και δεν ανταποκρίνεται σε εύλογο συμφέρον του Δήμου, δημιουργεί δε σημαντική ανισορροπία σε βάρος του, αφού, εκτός των άλλων, τον επιβαρύνει με έξοδα μετακίνησης και ταλαιπωρία του πληρεξουσίου δικηγόρου του και ενδεχομένως του μάρτυρα που θα εξεταστεί, χωρίς να υπάρχει κανένας απολύτως λόγος. Ο επικαλούμενος από τους αντιδίκους λόγος ότι το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών λόγω εκτενούς γεωγραφικής κάλυψης έχει ασχοληθεί επανειλημμένως με την εξέταση του κρίσιμου εν προκειμένω νομικού ζητήματος, είναι τελείως προσχηματικός, δεδομένου ότι παρόμοιες υποθέσεις δικάζονται σωρηδόν σε όλα τα Πρωτοδικεία της Ελληνικής Επικράτειας. Επιπροσθέτως μια τέτοια απόφαση θα δημιουργούσε προβλήματα στην εύρυθμη λειτουργία του Τμήματος Νομικής Υποστήριξης του Δήμου, δεδομένου του φόρτου εργασίας και της υποστελέχωσης του, πιθανολογείται δε σφόδρα ότι θα δημιουργήσει προηγούμενο και για μελλοντικές υποθέσεις των ίδιων ή και άλλων αντιδίκων, οι οποίοι θα επικαλεστούν την αρχή της ισότητας προκειμένου να ικανοποιηθούν παρόμοια αιτήματά τους. Ως εκ τούτου δεν συντρέχει κανένας απολύτως λόγος να απεμπολήσει ο Δήμος Λαρισαίων ένα νόμιμο του δικαίωμα και να παραιτηθεί της ενστάσεως κατά τόπο αρμοδιότητας, η οποία έχουμε τη γνώμη ότι θα γίνει δεκτή από το Δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί η αγωγή. Επιπλέον, το αίτημα είναι και καταχρηστικό, αφού από το περιεχόμενο της αιτήσεως προκύπτει ότι οι αιτούντες παρότι γνώριζαν ότι το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών είναι κατά τόπο αναρμόδιο, εντούτοις άσκησαν την υπό κρίση αγωγή τους σε αυτό, ζητώντας εκ των υστέρων ο Δήμος Λαρισαίων να απεμπολήσει νόμιμα δικαιώματα του, χωρίς να συντρέχει κανένας απολύτως λόγος.

Ως εκ τούτου έχουμε τη γνώμη ότι η αίτηση των αντιδίκων θα πρέπει να απορριφθεί στο σύνολο της, ο δε Δήμος Λαρισαίων, όπως είναι αυτονόητο και δικονομικά επιβεβλημένο θα πρέπει να υποβάλει νομότυπα την ένσταση αναρμοδιότητας με σκοπό το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών να παραπέμψει την υπόθεση στο αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο Λάρισας και να αντικρούσει την υπό κρίση αγωγή ως απαράδεκτη, νομικά και ουσιαστικά αβάσιμη και αναληθή, προβάλλοντας όλες τις δικονομικές και ουσιαστικές ενστάσεις και ισχυρισμούς και προβαίνοντας σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την προάσπιση των συμφερόντων του.

Η παρούσα κοινοποιείται και στο Τμήμα Προσωπικού της Διεύθυνσης Διοίκησης και Προσωπικού προκειμένου να μας προσκομίσει τα απαραίτητα έγγραφα ενόψει της δίκης και για τον απαραίτητο έλεγχο, δεδομένου ότι οι με α/α 8 (Φωλίνα Ελένη) και α/α 18 (Μπέτσος Νικόλαος) δεν συμπεριλαμβάνονται στην υπ.αρ. 1316/2022 Διαπιστωτική Πράξη.

5. Την κοινή πρόταση όλων των μελών της Επιτροπής, για άσκηση πίεσης ώστε να υπάρξει άμεσα προκήρυξη για την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού, καθώς οι συγκεκριμένοι υπάλληλοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες στον Δήμο Λαρισαίων.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΟΜΟΦΩΝΑ

Την απόρριψη της με αρ. πρωτ. 24448/6-6-2022 αίτησης των ΣΕΛΗΝΗ Αικατερίνης κλπ 23, στο σύνολό της και την παράσταση του Δήμου Λαρισαίων στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών στη δικάσιμο της 10.6.2022 και σε οποιαδήποτε μετά από αναβολή δικάσιμο προς αντίκρουση της προαναφερόμενης αγωγής, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην ανωτέρω γνωμοδότηση, προκειμένου να προασπιστούν τα συμφέροντα του Δήμου Λαρισαίων.

Αποφασίστηκε, αναγνώσθηκε και υπογράφηκε.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ****ΤΑ ΜΕΛΗ****ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ****ΜΑΜΑΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΣΟΥΛΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
ΑΛΕΞΟΥΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΑΠΡΙΛΗ ΑΓΟΡΙΤΣΑ
ΤΣΙΛΙΜΙΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΟΣΜΑΣ**

ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
MUNICIPALITY OF LARISSA